

posteljo. Ker je slutil, da mu je smrt pred durmi, dal se je hitro previditi s sv. zakramenti, trpel hude bolečine ves v božjo voljo udan, s čudno potrpežljivostjo, vsakemu, kdor ga je obiskal, dajal je najlepše nauke, in se, priporočivši mu v molitev, od njega za večnost poslovil. In tako je molil in trpel, dokler ni dne 7. januarja proti deseti uri zvečer zatisnil svojih očí k večnemu počitku.

Piscu teh vrstic sicer ni bila sreča dana, biti navzočemu pri njegovi smrti, pa vsi, ki so bili zraven, trdijo, da tako blažene smrti še niso videli. Prijatelj, ki je bil zraven, mi pravi, da je molil do zadnjega, sam zahteval blagoslovljeno svečo, in tako ves v Boga zamisljen tudi, kakor upamo, v Bogu zaspal.

Dragi čitatelj, bral si menda, kako so si nepozabni skof Slomšek izbirali botra ali kuma za sv. birmo.

Brunna mati njim je namreč dala ta svet, naj si taistega zberejo, kateri bo pri izpraševanju krščanskega nauka najbolj odgovarjal. Glej, taka se je godila tudi piscu teh vrstic. Ko še sem mali fant slišal Ivanovega Franca tako glasno krščanski nauk odgovarjati, sicer že nisem potreboval več botra za sv. birmo, ker sem jo že opravil, pa potreboval še sem dobrega prijatelja in tovariša v življenju, in to se mi je hvala Bogu posrečilo, našel sem ga v pokojnem Horvatu.

Kar pa se rado družijo v življenju, težko se loči v smrti, zatoraj pa vas prosim, gosp. urednik, da te vrstice natisnete prijatelju v spomin. Tebi, predragi France, ki že, kakor upam plačilo vživa za svoj trud, kličem: Tu na zemlji so se vendar kedaj pa kedaj v kaki zadevi križali najini nazori, prosi pri Očetu za nas, da pridemo vsi srečno tje, kjer bomo vsi ene misli in enega srca! Bučičovski.

Gospodarske stvari.

Toplota pri živini.

Živina si dela v hlevu sama precej obilno toplote. Zato pa se mora skrbeti, da ne vha v vseh kotih in na vseh oglih, temu se v hlevu tako rekoč zadržuje. Vendar pa svežemu zraku ne smemo nikakor in nikdar braniti do živalij. Ko bi namreč to storili, škodovali bi živini s tem mnogo in več, kakor če bi bil hlev malo mrzelji.

Bolj, ko je mrzlo v hlevu, temveč je treba klaje, da se ohranijo živali pri istih močeh. Kdor tedaj natančno zvedeti želi, koliko naj krme položi in kako naj se ravna glede toplote, temu svetujemo, da si obesi v hlevu prav navaden toplomer. Ako kaže ta priprava, da je manje toplote ko 10 stopinj po Celziju, mora se precej več položiti, če češ, da ti ne trpi živina vsled pomanjkanja škode.

Bode se pa vprašalo, kako je mogoče, da gre pri nižji toploti več krme, ne da bi se priboljšek na kaki strani poznal? To se zgodi tako-le. Ne mali del živeža, katerega jemlje živina va-se, porabi se v to, da postane toplota v hlevu večja in sicer tolika, kakoršne potrebuje živina, da ne trpi vsled mraza. Ako je navadna toplota primeroma že zelo nizka, mora toliko večji del hrane v povišanje toplote služiti. Torej ni čudo, ako moraš v mrzlem hlevu nekoliko več krme podajati, kakor v toplem. Pa kakor gori omenjeno, svež zrak je za zdravje in rast živini tako potreben kakor n. pr. človeku. Brez tega ne bo ti nikdar živina lepa, gladka, polna in močna, polagaj ji, kar ali kolikor hočeš.

Razložek pri tej toploti v hlevih ravna se po živini. Konji, ki malokdaj na prosto pridejo, morajo imeti

najmanj dvajset stopinj po Celziju, oni pa, ki so navadno pri vozu ali pridejo drugači mnogo na zrak, imajo dovolj s 15°C. Večjo pozornost zahtevajo breje kobile in žrebeta, pri katerih ne sme toplota v hlevu pasti pod dvajset stopinj C. Najmanje zračne toplote potrebuje seveda živina posebno debela in dobro rejena; zadovoljuje se z desetimi stopinjami. Molzne krave in teleta pa že zahtevajo višjo toploto, tako okoli dvajset stopinj. Ovce z dolgo volno imajo dosti 12, ostrizene najmanj dvajset stopinj. Blizu tako je tudi pri svinjah. Kedar se redijo, zadostuje jim dvanajst stopinj — kedar imajo mlade, mora se toplota vzvišati na dvajset.

Toplejši hlevi, kakor gori navedene številke kažejo, niso ugodni, niso zdravi in nikakor ne pospešujejo jakovosti živine. Mleko je slabše, moči se zgublja, živina postane tako rekoč lena, počasna, ako ima v hlevu pretoplo. Le kedar se ta ali ona žival na debelo redi, tedaj je velika toplota na svojem mestu.

Ker je ta toplota v svojih mejah za živino neobhodno potrebna, a ovaža je nikdo drugi, ko živali same, očitno je, da se mora tudi krmenje po tej zahtevani toploti oravnati, ker peči le vendar nikdo ne bo stavil v hlevu.

Gori se je omenil toplomer ali kakor se tudi imenuje gorkomer. V zdajnih časih pač že ni ta priprava, skoraj bi rekel ta hišna priprava, nikomur neznana.

Ozka cev, v njej nekoliko živega srebra in na vsaki strani črte s številkami. Nad temi številkami pa vidiš na jedni strani črto črko R, na drugi C, vsaj pri navadnih toplomerih. Večja ko je toplota, višje pa je živo srebro, in številka ob strani kaže, kako visoko stoji srebro in s tem, koliko stopinj ima toplota.

S to pripravo se hitro in natančno izve, kakšna je toplota tu ali tam.

Kmetijska podružnica v Ljutomeru, daje na znanje, da bode g. Iv. Belé, učitelj na vinorejski šoli v Mariboru, predaval o gnojenju vinogradov in o umetnih gnojivih in sicer dne 18. februarja ob 3. uri popoldne v Ljutomeru v gostilnici g. Iv. Vaupotiča; dne 19. ob 3. uri popoldne v šoli pri Sv. Križu in 20. ob 3. uri popoldne v šoli pri Malinedelji. Vabijo se vsi vinorejci, kmetje in viničarji, da se obilno vdeležijo tega pouka. Odbor.

Sejmovi. Dne 19. februarja v Braslovčah, v Pišecah, pri Sv. Trojici v Slov. goricah, v Poličanah in na Zgornji Polskavi. Dne 22. februarja v Teharji in pri Sv. Filipu v Veračah.

Dopisi.

Iz Braslovč. (Pevsko društvo) v Braslovčah priredilo je dne 4. svečana t. l. veselico s tombolo in glediščno igro »Ubogi Alojzij« v gostilni g. Fr. Br. kjer se je gledalcev in sploh gostov vdeležilo mnogobrojno število. Zahvaliti moram v prvi vrsti jako izurjene igralce, kateri so tako vrlo in natančno brez pogreška vsak svojo nalogo izvedli. Potem zahvaljujem tudi naše vrle pevce, ki so nas s težkimi, a krasnimi pesmami pod vodstvom g. V. Rojnika razveseljevali. Ali s tem še moja zahvala ni končana. Posebej mi je še dolžnost zahvaliti častite goste iz sosednih župnij, in sicer gg. iz Vranskega, zlasti c. kr. sodnika, potem vrle Št. Pavlane z g. Kocuvanom, tajnikom bralnega društva v Št. Pavlu, kateri nas je v krepkem govoru pozdravil v imenu predsednika g. J. V. Hvala tudi došlim gostom iz Polzele. Vsem častitim gostom pa splošna zahvala,